

der ogsaa en Mand, som nu er henved 80 Aar gammel. Paa den Tid, da han blev født, besad hans Fader en Ejendom, hvor der var Hold til 2 Heste og 10 Køer. Nu har Havet taget saa meget af den, at der i dette Øjeblik kun er Hold til 1 Ko. Man vil altsaa se, at i dette korte Tidsrum har Havet bogstavelig talt tyvstjaalet hele denne Gaard, saa at der nu kun er en meget lille Husmandslod. Ser man f. Eks. paa Forholdene i Asaa i Vendsyssel, har Havet der lagt store Strækninger til, men her har det paa store Strækninger revet væk Aar for Aar. Vi kunne kun være taknemmelige for, at Forslaget kommer frem, og jeg haaber ogsaa, man vil være belavet paa, at her skal der ikke faa Penge til Beskyttelse enten ved Høfder eller paa anden Maade.

Jeg skal tillade mig at paatale nogle enkelte Ting i forskellige Paragraffer, men i det hele og store er jeg enig med den højtærede Minister om Forslaget, som det er forelagt. Det ærede Medlem for Møen (Emil Petersen) var i det Tilfælde at maatte læse det 1ste Punktum i det sidste Stykke af § 1. Jeg kommer morsomt nok i det modsatte Tilfælde at maatte læse det sidste Stykke, det hedder: „Dog skulle de forannævnte Myndigheder, naar de maatte skønne det forsvarligt af Hensyn til Kystfredningen, kunne tillade Ejeren (Brugeren) i større eller mindre Omfang fra de her nævnte Strækninger at borttage de Genstande, Forbudet omfatter, til hans eget private Brug eller for at anvende dem til en bedre Sikring af hans fredede Kyststrækning.“ Jeg er enig med Forslaget i, at vedkommende Ejer eller Bruger skal have Lov til at tage til sit private Brug, men som jeg ved en anden Lejlighed har haft Anledning til at nævne her i Tinget, er der en hel Del Ting, der skyldes op af Havet, og som burde bruges til andet end til blot privat Brug. Det er alle Smaasten og „Ral“, som skyldes op, og som ligge en kort Tid, indtil det bliver Højvande, og Havet igen tager dem. De komme ikke til nogen Nytte. Nu mener jeg, at Ejeren ikke blot skulde have Lov at tage disse til privat Brug, men at Kommunerne ogsaa skulde have Lov at tage dem til offentligt Brug, hvad der mange Steder kunde faa en meget stor

Betydning. Det er nemlig et meget godt Vejmateriale, og det kunde ikke gøre den mindste Smule, om Kommunen fik Lov at tage det. Der kunde maaske gøres lidt Skade ved at køre over vedkommendes Grund, men den burde Kommunen naturligvis betale. Det er virkelig Statens Ejendom, der her skyldes op, og som skyldes tilbage, naar der er Højvande. Det vilde gøre megen Nytte, om man kunde faa dette, og jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister og Udvalget at tage dette under Overvejelse.

Lovforslagets § 2 lyder: „Kystkommissionen nedsættes af Landbrugsministeren osv.“, og overfor den nuværende Landbrugsminister er jeg ikke bange, naar det videre hedder; at „Kommissionen bestaar af en af Landbrugsministeren udnævnt Formand osv.“ Men vi vide jo, hvorledes det gik i gamle Dage. Vi behøve jo ikke der at gaa mere end 10—20 Aar tilbage. Naar Ministeriet skulde udnævne en Mand, saa blev det gerne en Embedsmand, som kunde være udmærket dygtig til at skrive, men som stod aldeles upraktisk overfor de Forhold, han fik at gøre med. Jeg gaar derimod ud fra, at den ærede Minister, naar han skal til at vælge Formanden for Kystkommissionen, tager en praktisk Mand dertil.

Det ærede Medlem fra Fakse (Anton Jensen) talte om Stenfiskerne, og jeg indrømmer, at jeg deler ogsaa Anskuelse med ham i, at vi skulle se at gøre det saa godt for disse Stenfiskere som muligt. Men vi skulle heller ikke give dem Lov til at skalte og valte, som de ville, thi der er ganske sikkert mellem de Folk ogsaa mange hensynsløse Fiskere, som have ødelagt Stranden. Det er Synd at hindre dem i deres Næring, men mange af dem have ved at fiske Sten, hvor de faktisk vidste, de ikke maatte, bidraget til, at der er skyllet mange Tønder Land bort. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem skulde have Ret i, at det skulde være for meget at forlange Bogstaver eller Tal af 10 Tommers Størrelse. Jeg mener, at de Folk, der gaa aabent og ærligt til Værks og intet have at skjule, ikke kunne have noget derimod, og de, der ikke have disse Bogstaver, kan man være vis paa, ere ikke Stenfiskere, men Stenfangere, Folk, der ikke have Tilladelse dertil, ikke have gjort